

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/15/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010036
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3617010036.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovanej F. Q. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.06.2017, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná

F. Q., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom F. X.,
prechodne X., O. XXXX/XX, bez pracovného pomeru,

je vinná, že

ako rodič úmyselne umožnila svojej dcére mal. K. Q., nar. XX.XX.XXXX, žiačke I. Š. J. P., X., H. Č.. XXX/XX v dobe od 22.04.2016 do 29.06.2016 vrátane, teda v školskom roku 2015/2016 v X. viesť záhaľčivý život tým, že napriek upozorneniam školy a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom na jej dochádzku do školy, nevenovala pozornosť jej výchove, nezaujímal sa o jej dochádzku do školy, umožnila jej záškoláctvo a tým mal. K. Q. mala v uvedenom období v školskom roku 2015/2016 202 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím svoju maloletú dcéru vystavila nebezpečenstvu spustnutia,

t e d a

úmyselne vydala osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že umožnila jej viesť záhaľčivý život a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l a

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona trest povinnej práce je obžalovaná p o v i n n á vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona trest povinnej práce je obžalovaná p o v i n á vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske podala dňa 22.02.2017 obžalobu na F. Q. pod č.k. Pv 276/16/3305-21 pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ako rodič úmyselne umožnila svojej dcére mal. K. Q., nar. XX.XX.XXXX, žiačke I. Š. J. P., X., H. Č.. XXX/XX v dobe od 22.04.2016 do 29.06.2016 vrátane, teda v školskom roku 2015/2016 v X. viesť záhaľčivý život tým, že napriek upozorneniam školy a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom na jej dochádzku do školy, nevenovala pozornosť jej výchove, nezaujímal sa o jej dochádzku do školy, umožnila jej záškoláctvo a tým mal. K. Q. mala v uvedenom období v školskom roku 2015/2016 202 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím svoju maloletú dcéru vystavila nebezpečenstvu spustnutia.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 07.06.2017 vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovanej z prípravného konania zo dňa 13.01.2017 za splnenia podmienok podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, prečítaním zápisnice o výsluchu svedka K. Q. zo dňa 17.01.2017 za splnenia podmienok podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku, výsluchom svedkov D.. Q. K., X.. L. X., prečítaním zápisnice o výsluchu svedka V. Š. zo dňa 13.01.2017 za splnenia podmienok podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku, oboznámením ostatného spisového materiálu (podnet na začatie trestného stíhania + prílohy z č.l. 2-6, správa I. + prílohy z č.l. 44-46, ospravedlnenky z č.l. 47-57, dochádzka maloletej z č.l. 58-66, správy zo I. z č.l. 67-86, správa ÚPSVaR PE z č.l. 87-89, zápisnica o konaní o dohode o vine a treste z č.l. 112-113, výpis z evidencie priestupkov z č.l. 122, lustrácia STA z č.l. 124, odpis z registra trestov z č.l. 125) a oboznámením podstatného obsahu spisov tunajšieho súdu sp. zn. 1T/69/2015 a sp. zn. 2T/28/2016 a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní využila svoje právo nevypovedať, a to aj v súvislosti s možnosťou urobiť vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Preto v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o jej výsluchu z prípravného konania zo dňa 13.01.2017, kde obžalovaná uviedla, že sa doznáva k spáchaniu skutku, za ktorý je trestne stíhaná, svoju vinu si plne uznáva a dáva podnet na konanie o dohode o vine a treste. Zároveň uviedla, že súhlasí aj s trestom povinnej práce, ak by jej bol uložený súdom. Priznala, že umožnila svojej dcére po dlhší čas viesť záhaľčivý spôsob života, a to tak, že v minulom školskom roku 2015/2016, keď bola žiačkou X. ročníka I. Š. J. P. V. X., nechodila riadne do školy a v dobe od 13.04.2016 do 30.06.2016 vymeškala spolu 202 neospravedlnených hodín. Potvrdila, že dcéra v tej dobe mala zdravotné problémy, chodila aj k lekárom, avšak nie tak často, koľko mala vymeškaných hodín, teda všetky hodiny od lekárov ospravedlnené nemá. Uviedla, že ju nechávala doma, vedela, že do školy nechodí, maloletá nechcela chodiť do školy kvôli spolužiakom, že sa jej posmievajú. Tolerovala, že jej dcéra do školy nechodí, vždy vedela o tom, keď v škole nebola, lebo bola s ňou doma. Tiež potvrdila, že si je vedomá povinnosti ako zákonného zástupcu, aby maloletá vychodila základnú povinnú školskú dochádzku, avšak to nezvládla.

Svedkyňa maloletá K. Q. na hlavnom pojednávaní využila svoje právo nevypovedať v zmysle § 130 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko obžalovaná je jej matkou. Toto právo využila i v prípravnom konaní.

Svedkyňa D.. Q. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je triednou učiteľkou maloletej K.. Približne od apríla 2016 už ospravedlnenky nemala. Svedkyňa uviedla, že K. videla naposledy v škole 12.04.2016, kedy bola školská akcia burza školy. Od toho času dochádzka do školy úplne ustala. Následne kontaktovali listom zákonného zástupcu i ÚPSVaR, avšak odozva od zákonného zástupcu nebola žiadna, nebolo možné ho do školy pozvať, ďalej to už riešili len cez úrad práce. Na otázku prokurátora svedkyňa uviedla, že maloletá nechodila do školy už od polovice apríla 2016 a tieto hodiny ani neboli ospravedlnené. S obžalovanou sa pokúšali spojiť i telefonicky i písomne, avšak táto školu nekontaktovala. Svedkyňa uviedla, že maloletá K. bola slušná, tichá.

Svedkyňa X.. L. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v rozhodnom období nedošlo ku jej kontaktu s obžalovanou. Naposledy sa s obžalovanou stretla v decembri 2015, kedy vymeškávanie K. už

riešili cez úrad práce, zároveň obžalovanú predvolali do školy, mali s ňou aj pohovor písomnou formou, ktorý obžalovaná podpísala, odvtedy s obžalovanou nehovorila. Úrad práce i políciu priebežne informovali o absencii maloletej K.. Svedkyňa potvrdila, že sa pokúšali s obžalovanou komunikovať písomne i telefonicky a to viackrát. V žalovanom období maloletá K. vôbec nechodila do školy, k počtu neospravedlnených hodín sa nevedela bližšie vyjadriť. Svedkyňa mala vedomosť, že maloletá školu vymeškávala jednak so zdravotných dôvodov, ako i aktivity v modelingových agentúrach, o čom mala vedomosť len z počutia. Svedkyňa potvrdila, že K. nebola problémová žiačka, bola skôr tichá. Svedkyňa tiež uviedla, že škola odovzdala potvrdenie o neospravedlnených hodinách a počas vyšetovania obžalovaná ešte doložila nejaké potvrdenky, ktoré im vyšetrovatelka uznala. Potvrdila, že obžalovaná jej spomínala, že maloletá chodila do rôznych modelingových agentúr.

V zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka V. Š. z prípravného konania po vznesení obvinenia (č.l. 22-26) zo dňa 13.01.2017. Uviedol, že s obžalovanou má dcéru K. Q., avšak nepovažuje ju za svoju príbuznú. S obžalovanou žil v jednej domácnosti asi len 1 rok po narodení dcéry. Maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti obžalovanej. S dcérou nie je v kontakte, má vedomosť, že dcéra nechodila do školy poriadne, lebo už bol aj v minulosti vypovedať na polícii ako svedok. Ďalej uviedol, že nemal vedomosť o tom, že dcéra v minulom školskom roku 2015/2016 opätovne nechodila do školy a mala neospravedlnené vymeškané hodiny. Dozvedel sa to až keď bol predvolaný na políciu. Do výchovy dcéry sa vôbec nestará, keďže s ňou, ani s obžalovanou, nie je v žiadnom kontakte.

Z podnetu na začatie trestného stíhania od ÚPSVaR Partizánske zo dňa 21.06.2016 a jeho príloh vyplýva, že im dňa 02.05.2016 bolo oznámené I. Š. J.. P. v X. zanedbávanie povinnej školskej dochádzky maloletou K., ktorá v školskom roku 2015/2016 za obdobie od 14.04.2016 do 02.05.2016 vymeškala 68 vyučovacích hodín. Následne bol z ich strany podaný na Mestský úrad, odbor školstva podnet na priestupkové konanie. Dňa 14.06.2016 im I. Š. J.. P. zaslala oznámenie o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky maloletou K., ktorá za obdobie od 14.04.2016 do 13.06.2016 vymeškala 233 neospravedlnených vyučovacích hodín.

Z potvrdenia I. Š. J.. P. V. X. o dochádzke maloletej K. za školský rok 2015/2016 súd zistil, že maloletá v žalovanom období od 22.04.2016 do 29.06.2016 nebola ani raz v škole, pričom všetky vyučovacie hodiny z tohto obdobia má školou vedené ako neospravedlnené.

Zo správ a záznamov I. Š. J.. P. V. X. (č.l. 67-86) vyplýva, že škola obžalovanú kontaktovala za účelom informovania o prospechu maloletej, ako i o jej školskej dochádzke.

Z ospravedlnení a správ od lekára (č.l. 47-57) ako i z úradného záznamu (č.l. 86) súd zistil, že celkový počet neospravedlnených vyučovacích hodín u maloletej K. za obdobie od 22.04.2017 do 29.06.2017 je 202.

Zo správy ÚPSVaR Partizánske zo dňa 26.07.2016 (č.l. 87-89) okrem iného vyplýva, že sociálne pracovníčky sa po hláseniach od školy o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky maloletou (dňa 02.05.2016 a 14.06.2016) pokúšali viackrát telefonicky kontaktovať s obžalovanou, avšak neúspešne. Následne bolo vykonané šetrenie v domácnosti, kde boli obžalovaná i jej dcéra upozornené, že nad výchovou maloletej je nariadené výchovné opatrenie formou dohľadu, ktoré však pre nespoluprácu oboch zainteresovaných a neplnenie si školskej dochádzky maloletou bude vyhodnotené ako neúčelné a na tunajší súd bude podaný podnet na uloženie iného výchovného opatrenia. V závere sa v správe konštatuje, že v rodine zlyháva pozitívny výchovný vzor, prirodzená autorita, matka podporuje svoju dcéru v záhaľčivom spôsobe života a poskytuje jej priestor pre manipuláciu a neplnenie si základných povinností, ktoré sa prejavuje hlavne zanedbávaním povinnej školskej dochádzky s vysokým počtom neospravedlnených vyučovacích hodín, následne zlyháva i dôsledná kontrola maloletej. Súčasný stav výchovy a starostlivosti v prirodzenom rodinnom prostredí považujú za rizikový a ohrozujúci riadny vývin maloletej.

Z odpisu z registra trestov obžalovanej súd zistil, že táto bola doposiaľ 2 krát súdne trestaná pre rovnaký trestný čin ako sa vedie voči nej súčasne trestné stíhanie. Naposledy rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2T/28/2016-108 zo dňa 29.06.2016, právoplatným toho istého dňa k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov; skúšobná doba končí 02.03.2018.

Zo správy z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaná doposiaľ nebola postihnutá za priestupok. Obžalovaná z miesta bydliska nie je bližšie hodnotená.

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že obžalovaná je vinná zo spáchania skutku obžalobou jej kladeného za vinu. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní využila svoje právo nevypovedať, avšak vo svojej výpovedi z prípravného konania po vznesení obvinenia sa k spáchaniu predmetného skutku doznama, svoje konanie úprimne oľutovala a dala podnet na konanie o dohode o vine a treste, pričom následne v dohadovacom konaní pred prokurátor opätovne doznama spáchanie skutku, avšak dohodu odmietla pre nestotožnenie sa s navrhovaným trestom. Okrem samotného priznania obžalovanej je táto z predmetného skutku usvedčovaná i ďalšími vykonanými dôkazmi, a to výsluchmi svedkov D.. Q. K. a X.. L. X., ako aj ďalšími zabezpečenými dôkazmi (dochádzka maloletej, správy I. Š. J.. P. V. X., ospravedlnenky a potvrdenia od lekárov, správa ÚPSVaR Partizánske). Zároveň súd konštatuje, že skutok bol obžalobou správne právne kvalifikovaný ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona. Z hľadiska zavinenia ide o priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovanej súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohľadujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri ukladaní trestu súd aplikoval ustanovenie § 34 Trestného zákona ako aj § 38 Trestného zákona pričom zistil u obžalovanej jednu pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznala sa k spáchaniu trestného činu a čin úprimne oľutovala) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona (bola už za trestný čin odsúdená). Vzhľadom na osobu páchatel'a a na možnosti jeho nápravy, ako aj na povahu a následok spáchaného trestného činu dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a na naplnenie jeho represívnej zložky ako i individuálnej, či generálnej prevencie, bude postačujúci aj alternatívny trest k trestu odňatia slobody, a to konkrétne trest povinnej práce vo výmere 150 hodín, pričom s takýmto druhom trestu vyslovila súhlas aj obžalovaná a pri jeho výške (v strede rozpätia zákonnej sadzby) súd dostatočne zohľadnil závažnosť a následok konania obžalovanej. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že mal na zreteli aj tú skutočnosť, že obžalovaná predmetný skutok spáchala v skúšobnej dobe odsúdenia v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/28/2016, kde bola obžalovaná právoplatne odsúdená za rovnaký trestný čin. Aj napriek vyššie zmienenej skutočnosti považuje súd trest povinnej práce za dostačujúci, pričom má za to, že na naplnenie účelu trestu a na prevýchovu páchatel'a nie je nevyhnutný nepodmienečný trest odňatia slobody (prihliadajúc na § 49 ods. 2 Trestného zákona). Napriek recidíve obžalovanej a tomu, že skutok spáchala v skúšobnej dobe, má súd za to, že nie je nevyhnutné aby prevážila represívna zložka trestu pred zložkou výchovnou, ale naopak je vhodné a účelné, aby obžalovaná pod hrozbou premeny trestu vykonávala verejnoprospešnú prácu a takto bola prospešná pre spoločnosť. Súd v tejto súvislosti prihliadol i na vyjadrenie obžalovanej, že sa osobne stará o svoju postihnutú dcéru Veroniku i o svojho chorého otca, ktorý prekonal viacero porážok, pričom mal na zreteli i základné zásady pre ukladanie trestov a najmä tú skutočnosť, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).